

AZ OLVASÓK ÍRTÁK: VÉLEMÉNYEK AZ ELSŐ KIADÁSRÓL

Kedves Sándor!

Tizenöt éve már annak, hogy dédapám révén felvetted velem a kapcsolatot. Így a kezdetektől részese lehettem a 2011-es Detektív Emlékalbum, illetve a mostani könyved születésének. Már akkor is csodáltam azt a lelkesedést és kitartást, amivel belevetted magad a kutatásba. Az eredmény önmagáért beszél. Emlékszem, volt, amikor hajnalban kaptad az értesítést, hogy az egyik vidéki antikváriumba megérkezett egy keresett példány, Te pedig már korán elindultál érte... Felemelő érzés volt a dédapámról általam is kevésbé ismert történeteket hallani. És nem csak őt ismerhettem meg általa jobban, hanem a korszakot, amiben élt és a csapatát; azt a fáradhatatlan munkát, amit végeztek.

Mind a történet, amin olykor nevettem, olykor pedig megkönnyeztem, mind a stílus magával ragadó volt, ami miatt a könyv letehetetlenné vált.

Nem csak dédapának voltak jó megérzései, hanem a dédunokának is. Mégpedig az, hogy ez az első, de nem utolsó könyv, amit olvashatunk tőled! Köszönöm!

Dr. Krecsányi Kálmán
Szombathely

*

Kedves Szomor Sanyi!

A bosszú örvénye már akkor megragadta a figyelmemet, amikor szerkesztettem, tördeltem és a nyomdai előkészítést végeztem.

Nem képezte feladatomat a regény végigolvasása, de a munkálatok során akarva-akaratlanul, elolvastam néhány bekezdést vagy oldalt, sőt, néha belefeledkeztem a műbe. Így aztán egy töredékes, de valamennyire mégiscsak egybefüggő kép alakult ki bennem a történésekről. Sokszor csak tippeltem, vajon egy-egy eseménynek, mi lehetett a kiváltó oka, avagy a következménye.

Mókás volt, mert a teljes mű elolvasását követően számos esetben *'lyukra futottam'*, vagyis a tippek nem jöttek be. Például (vigyázat: spoiler tartalom) szentül hittem, hogy a regény (egyik) fő gonoszát a *'gyerekek'* végezték ki, aztán ez a kérdés nyitva maradt, akárcsak a *„borsos rostélyos receptje”* (copyright: dr. Rác Attila)... Na, talán a második részben, ez is megoldódik (már akkor reménykedtem a folytatásban).

A második, kiegészített kiadás szerkesztésekor ismét, és módszeres alapossággal átrágtam magam a könyvön (ezt tette feleségem, Marika is). Lényegét tekintve, teljesen beleszerettem a műbe, ahogy szokták volt mondani, a könyv 'bevonzott', benne voltam az eseményekben.

A bosszú örvénye remek könyv, módfelett tetszett. A többoldalnyi olvasói vélemény pedig találó, tanulságos, és némelyik kifejezetten szórakoztató. Ezért nem csupán a szerzőt, dr. Szomor Sándort, hanem az olvasókat szintén elismerés illeti: szívből gratulálok. Ajánlom e művet a krimikedvelőknek, különösen azoknak, akik a detektívtörténelemért és az úgynevezett 'boldog békeidőkért' rajonganak.

Most akkor lesz második rész? Legyen!

Dr. Kovács Gyula [KGyul@]
Budapest–Kőbánya

*

Egy olyan könyvről van szó, amely egy izgalmas detektívregénybe foglalva ismertet egy olyan embert, aki szakmaiságával, karakterével nagy hírnévre és ismeretségre tett szert. Krecsányi Kálmán, egykori detektívfőnök családja a szülővárosomból, Margittáról származott. Testvére, Krecsányi Ignác itt született, innen indult el a világot jelentő deszkák felé, és lett országosan elismert színész, rendező, valamint színigazgató. Nemcsak Krecsányi Kálmán mint főszereplő kap helyet a könyvben, hanem említésre kerül a család és Margitta is. Amikor először megláttam a Margitta szót a kötetben, libabőrös lettem, és könny szökött a szemembe.

Mindössze három röpke délután kellett ahhoz, hogy elolvassam ezt a változatos, izgalmas és rejtélyekkel teli, valóságra alapozott detektívregényt, és megbizonyosodjam róla, Szomor Sándor rendőrezredes nemcsak nagyszerű hazafi, hanem írói vénája is van. Néhai Gittai István költő szavai jutottak eszembe: „*Én bizony kertelés nélkül kimondom: író született. Higygyenek nekem!*” Ezt gondolom Szomor Sándorról is: író született!

Tőtös Norbert
Margitta

*

Különös élmény kézbe fogni egy olyan könyvet, aminek az első olvasója és kritikusa lehettem. Már a felkérés is megtiszteltetés, hogy véleményt mondhassak egy kéziratról. Az pedig csak az első kiadás köszönetnyilvánító soraiból derült ki, hogy ez nemcsak egy felkérés volt, hanem speciális

feladat. De ez a vélemény nem rólam szól, hanem a könyvről. Illetve majd kiderül.

Vannak könyvek, amiket teljesen más nyomtatva, kézbe véve olvasni, mint digitálisan. *A bosszú örvénye* ilyen. A borító, a mérete, a fizikai valója hozzáad a tartalomhoz. És persze a polcon is jól mutat.

Időnként eszembe jut, hogy ha nem fizikusnak tanulok, és utána nem ennek megfelelő területen helyezkedem el, mi más lehettem volna? Az egyik, ami gyakori ötletként merült fel, a nyomozó. (Illetve az érem másik oldala, a bérgyilkos, aminek ugyan szintén megvan a romantikája, viszont ezzel a „szakmával” szemben vannak fenntartásaim. Úgyhogy ha valóban választani kényszerülök, a nyomozó nyert volna.)

Hogy jön ez ide? Hiszen azzal kezdtem, hogy ez a vélemény nem rólam, szól, hanem a könyvről. Egyszerű: *A bosszú örvénye* újra felidézte ezt az érzést. Tette mindezt úgy, hogy egy nem is olyan régen létező időszak hangulatát teremtette meg. Persze eltelt egy évszázad, de mégis közelebb éreztem, mint egy klasszikus detektívregény hőseit. Az jobbára mese, Krecsányi Kálmán detektívfőnök és csapata pedig valódiak. Jó lehetett detektívnek lenni az 1900-as évek elején, közepén. Megvolt az eleganciája, inkább voltak úriemberek és használták az eszköket, mint az öklüket, revolverüket. Bár ha kellett, persze azt is, de nem célként, hanem ha nagyon muszáj, eszközként. Már maga a revolver szónak is különös hangulata van. Közvetlenebb, kevésbé idegen, mint az, hogy pisztoly.

A bosszú örvénye megteremtí a kor hangulatát. Mindezek mellett a cselekmény elég szövevényes, hogy valóban ki lehessen próbálni, megfelleltünk volna-e az akkori detektívekkel szembeni követelményeknek, tudjuk-e követni a szálakat, helyére tudjuk-e tenni a rengeteg információt, amiből a végén szépen kikerekedik a megoldás. Az sem mellékes, miszerint mindezt úgy teszi, hogy a szakma belső trükkjeiből is bemutat párat. Közben nem túlzó mértékben megismerhetjük azt a nyelvet, amit a nyomozók és a 'gonoszok' használtak. Sok kifejezés persze még ma is él, így kiderül az eredetük is.

Tagadhatatlan a szerző gasztronómiai érdeklődése, amint ez a műben párszor előtérbe kerül. Remélem, Krecsányi Kálmán története nem ér véget ennél az első regénynél. Már csak azért sem, mert a borsos rostélyos receptje szerintem befejezetlen maradt. Ez egy jól bevált szokása a szerzőknek, legyen egy elvarratlan szál, ahonnan lehet folytatni. Én várom – és nemcsak a recept miatt.

Dr. Rácz Attila
Budapest

Kedves Sándor, gratulálok a könyvhöz!

Szórakoztató történet, amiben különösen tetszett, ahogyan a sok apró részlettel hitelesen ábrázolja a kort, de ezt egy olyan könnyed, lendületes írói stílussal vegyíti, ami a modern olvasó számára is olvasmányossá teszi a regényt. A szövegen érződik a szerző szaktudása és szenvedélye a korabeli Detektívtestület iránt. És annak, hogy egy szakember az ismereteit szélesebb közönséggel is megossza, valószínűleg a legjobb módja egy ilyen, jól eltalált stílusú, kalandos és olykor humoros történet, mint amilyen *A bosszú örvénye*. Köszönöm az élményt, amit az olvasás jelentett.

Mizsér Fruzsina
Kortárs Krimi Blog

*

Merüljünk el az 1900-as évek világában, a városiasodó Pest életében, abban a csodálatos „*ánti*” világban, ahol fiákeren járnak az úriemberek és az úriasszonyok. Meglepetésünkre a fővárosi detektívek egyik kedvenc haladási eszköze a drótszamar. A rend őrei pedig már akkor is utáltak a „*tényálladékra*” szorítkozni és a korabeli bűnügyi tudósítók kérdéseire válaszolni. Krecsányi Kálmán magyar „*policáj*” tudását még maga Ferenc Jóska is igénybe vette alkalomadtán. Olvashatunk még, holmi makacs bórdíszműről, a hétfő reggeli felhők tétovaságáról és egy őszinte holland grófról. Egy biztos, és ezt a történet is alátámasztja „*az ember lelkivilága nem átjáróház*” – olvassunk több Szomort.

Németh Ágnes
Budapest

*

A fülszövege szerint ez a könyv egy bűnügyi kalandregény. Nem, nem! Ez sokkal több annál. Ez a könyv egy jól megírt korrajz a századforduló Detektívtestületének életéről, munkájáról. A cselekmény izgalmas, a figurák hitelesek, a kor, és az akkori detektív munka bemutatása magas színvonalon jelentkezik. Látszik, hogy komoly kutatómunka van benne.

Azt szokták mondani az ilyen könyvekre, hogy nem lehet letenni. Ez nem igaz! A könyvet le lehet tenni, de rögtön azután újra felvesszük, mert érdekelnek az események, a szereplők sorsa, élete.

Valahol azt olvastam Sándorról, hogy egyik nagy kedvence Rejtő Jenő. Nos, ha nem olvastam volna ezt, akkor is tudnám. A könyv kifejezőmódjában visszaköszön Rejtő stílusa, szöveghasználata, fordulatépítése.

No, nem rossz értelemben. Ez a könyv 100%-ig Szomor Sándor, de érződik, hogy tanult a nagy elődtől, és azt igen kiválóan hasznosítja.

Sándor azonban egy kicsit megrövidített minket. Nem most kellett volna elkezdeni az írást, hanem 20 évvel ezelőtt. Mennyi jó könyv jöhetett volna eddig is már ki a keze alól.

Sándor, csak így tovább! Várjuk a következő munkádat!

Dr. Simon Tamás
Maglód

*

Kedves Sanyi!

Nagyon tetszett a könyved. Elkezdtem az olvasást, és alig tudtam letenni. Hamar rájöttem, a regény úgy van megszerkesztve, hogy teljes odafigyelést kíván. Ugyanis – ellentétben a szokásos bűnügyi regényekkel vagy filmekkel – nem egy, hanem a valóságnak megfelelően több szálon fut. Előfordult, hogy a jobb megértés érdekében bizonyos részeket újra kellett olvasni. Mindenesetre a folytonos „*agyalás*” ébren tartja az embert. Ez a valóság! Az életben sem egy ügyel kell egyszerre a nyomozóknak foglalkozni, hanem többel. A főnöknek meg mindennel tisztában kell lenni, mint ahogy ez a regényben is le van írva. Nos, *A bosszú örvénye* egy jó bűnügyi regény, látszik, hogy nagyon komoly előzetes kutatást végeztél, sokat dolgoztál rajta. Csak gratulálni tudok hozzá, és sok sikert a továbbiakhoz – mert remélem, lesz folytatás.

Botlik József
Dunaújváros

*

Pár szóban nehéz lenne összefoglalni a könyvet, mert rendkívül szórakoztató, izgalmas és elgondolkodtató. Igazi élmény volt követni az eseményeket, mintha csak egy film forogna a szemem előtt. Biztosan tudom, hogy időnként újraolvasom majd. Várom a többi könyvet is! Remélem lesz még szerencsém ilyen remekművekhez! A kedvenc íróim között vagy. Köszönöm neked!

Dancs Ferencné
Dunaújváros

*

Aki szereti a történelmet és a krimi, vagy a történelmi krimi, avagy a krimitörténelmet, esetleg külön a krimi, illetve a történelmet, olvasson Szomort!

Az 1900-as évek elején járunk, ahol betekintést nyerhetünk a szegények és a gazdagok mindennapjaiba, valamint a detektívek munkájába. Hidd el, unalomról szó sem lehet! Menekülés Erdélyből, gyilkosságok Hollandiában és Pesten, éjszakai élet, kártya, van itt minden.

Szerezz egy Szomort (na, nem a Sanyit, hanem a könyvet), nem fogod megbánni!

Dezső Csilla
Budapest

*

Nos, *kedves Sándor*, elolvastam a művet, amely fordulatos, néha váratlan, de mindenképpen izgalmas olvasmány volt. Hogy értesz a nyomozásokhoz, az vitán felül áll, ez a szakmád. Meg egy kicsit az enyém is. A történet adott, annak leírása viszont már mindenképpen írói vénát igényel. Úgy néz ki, neked ez is van. Ami a bűnügyi történet mellett megfogott, az az, hogy a műben kultúrtörténet, társadalomtörténet, és kis rendészeti történelem is vegyült, amelyek rendkívül jól elfértek egymás mellett. Gratulálok hozzá, nagyképűen még hozzátenném, én sem írtam volna meg jobban!

Kollégád és barátod:

Dr. Diószegi Gábor
Tahitótfalu

*

Köszönöm szépen, hogy részese lehettem a fordulatos, izgalmas, szórakoztató könyvednek! Picit bennfentesként külön jól esett egy időutazáson részt venni. Szimpatikus volt, ahogy kidomborítottad Krecsányi Kálmán detektív főnök emberi oldalát, és a csapatszellemet is a kollégák között. Őszintén gratulálok, és kíváncsian várom a folytatást!

Utóirat: Megvettem a regényedet a 78 éves anyukámnak is, aki azt mondta, nem tudta letenni, annyira tetszett neki. Így jó szívvel ajánlom valamennyi korosztálynak!

Farkas Ildikó
Budapest

*

Sanyit régóta ismerem. Sanyi egy megszállott. Amikor megismertem, a munka megszállottja volt. Majd elment nyugdíjba... Erre megszállta az ihlet! Egyszer már szerkesztett egy könyvet, amelynek társszerzője is. Szépet, komolyat, keménykötésűt a detektívek történelméről. Aztán láttam rajta, hogy Fülíg Jimmy szavaival élve: „*Valamit főz ez már megint*”. És tényleg főzött. Na, nem azt, amit az internetes oldalán megoszt... Írt ismét egy könyvet. Egy nagyon jó könyvet. Nem tudtam, hogy ilyet is tud. Fordulatos, olvasmányos, valós történelmi alapokon nyugvó. Hagyd, hogy beszippantsan az örvény! Olvasd el! Érdemes!

Dr. Fekete Réka
Budapest

*

Rendkívül érdekesítő kalandregény, amely nagyon sok valóságos elemet tartalmaz. Az események előrehaladtával megismerhetjük a századforduló rendőrségét, a Detektívtestületet, betekintést nyerhetünk annak szövevényes munkájába. Képet kaphatunk a főváros nyüzsgő kulturális életéről, hiszen a történetben felbukkan Ady Endre, Gárdonyi Géza, vagy éppen Blaha Lujza is. Izgalmas detektívtörténet, amely elkalauzolja olvasóját a múlt század eleji Magyarország világába. Szomor Sándor első regénye a dunaújvárosi József Attila Könyvtárban is fellelhető, mivel a szerző rendőri pályafutása Dunaújvárosból indult.

Garbaczné Rapcsák Rita
könyvtáros
Dunaújváros, József Attila Könyvtár

*

Nagyon jó könyv. Alig tudtam letenni, amíg el nem olvastam. Köszönöm, várom a következőt!

Horváth D. Zsuzsa
Szombathely

*

Nagyon tetszett a könyved, látszik a szakmai hátterved. Gratulálok! A következő is érdekel.

Ledneczkiné dr. Fritz Katalin
Paks

*

Aki szeretne egy forró nyáresti olvasmányt, vagy egy esősebb napra a bekuckózáshoz egy kiváló társat, az ezzel a könyvvel csak jól járhat. Ha belekezd a tisztelt olvasó, úgyse teszi le addig, amíg el nem ér a végére. A könyv nem akar többnek látszani, mint ami a célja. Igyekszik bemutatni egy korszakot, benne egy munkát és a munkát végző embereket, anélkül, hogy mai szóval élve a „*local superhero feeling*” eluralkodna a történeten. A cselekményben az a jó, hogy „*akár így is történhetett*”. Számomra könnyű volt elképzelni a helyszíneket és a szereplőket is. Nem tudom, hogy egy ilyen műhöz mennyi kutatómunka és forrásanyag feldolgozás szükséges. Nekem úgy tűnik, hogy a történet „*hihetőségéhez*” nem kevés munkaórát áldozott a szerző, és jól át tudta ültetni egy kicsit modernebb nyelvezetre, ami a hitelességből nem vesz el. Számomra pedig külön öröm, hogy egy kedves, és sajnos ritkán látott jóbarát dedikált példányát kaphattam kézbe.

Ha nem is kerül a „*világirodalom remekei*” közé, szerintem a „*történelmi regény*” igényességét, és a szórakozás örömét bőven eléri.

Mészáros Dániel
Balatonfüzfő

*

Lenyűgöző utazás egy régi korba. A könyv megidézi az atmoszférát és a karaktereket oly valóságosan, mintha életünk részévé válnának. Várady dr. és Krecsányi „*kolléga*” személyisége lenyűgöző, és a történet tele van életzagú eseményekkel, amelyek megelevenítik a múltat. A szöveg mélyen magával ragad, olyannyira, hogy már a könyv első száz oldalán rájövünk, itt valami igazán különleges zajlik. A szerző élethűen rajzolja meg a korabeli Budapestet és a rendészettudomány világát, amellyel több *Sherlock*-könyvet is túlszárnyal. A történetben rejlő felderítő munka és a karakterek követése garantáltan lebilincseli az olvasót. Ebben a regényben tényleg megéled a múltat, és vágyakozva várod a folytatást.

Németh Miklós
Győr

*

Amikor megkaptam a könyvet, már hazafelé, a vonaton elkezdtem olvasni, és nagyon rövid idő alatt „*megettem*”. Egy kis magyar történelem, szerelem, betörés, gyilkosság, barátság, árvaság, ármány, álrühás nyomozás, színház, akciójelenet, és mindez a régi Budapest díszletei között. A ma is létező, ismert helyszíneken zajló eseményeket izgalommal figyeltem. Magával ragadott a Detektívtestületben tapasztalható kölcsönös tisztelet és bizalom, amelynek segítségével sikeresen felderítették a gaztetteket. Szerettem olvasni ezt a könyvet, jó szívvel ajánlom annak, aki kedveli a detektívregényeket, valamint annak is, aki szívesen mélézik el olvasás közben, és gondolkodik el az akkori, illetve a mai világ közötti különbségeken.

Remélem lesz folytatás! Én már nagyon várom!

Pacsi Imréné
Monorierdő

*

Köszönöm, remek élmény volt elolvasni a regényt! Jó volt a századelő hangulatába egy kicsit visszajutni. Bepillantást kapni a „*békebeli*” Budapest életébe. Ma már szinte elképzelhetetlen, az a viszonylagos nyugalom, ahogy akkor éltek. A kis Oszit nagyon sajnáltam, kár, hogy nem mentették meg a többiek! Izgalmas volt, ahogy a sokféle szálát vezetted, de a végére, persze minden elsimult!

Gratulálok! Várom a következő könyvet!

Sass Katalin
Budapest

*

Nagyon jó volt a könyv. Régen olvastam már ilyen izgalmas, fordulatokban gazdag krimi. A XX. század elején játszódó történet nagyon jól bemutatja, hogy akkor is milyen eredményesen dolgoztak a rend őrei. Krecsányi jó detektívfőnök, és a beosztottaival emberségesen bánt. A csoportja nagyon jól dolgozott, működött náluk a csapatszellem. A fiam is biztosan szívesen olvasta volna a könyvedet, mert nagyon lelkiismeretes, jó nyomozó volt. Köszönöm, hogy ilyen szuper krimi olvashattam.

Somorjai Péterné
Dunaiújváros

*

Kedves Sándor!

Imádtam a könyvét! Izgalmas, humoros, több szálon futó eseménysor. Nem lankadhat a figyelem olvasás közben. Kiviláglik az írásból, hogy a kor körülményeit alaposan tanulmányozta. Megragadott a nagyon szép, választékos fogalmazás, olyan lebilincselően írja le az eseményeket, helyszíneket, hogy az olvasó visszacsöppen a múltba. Történt sok tragédia, gyalázatos gazság, de volt emberség, segítőkészség, lojalitás, összefogás. Nagyon várom a következő könyvet, muszáj írnia! Köszönet az élményért!

Tomkovics Éva
Nagyvenyim

*

Szomor Sanyi, akit egyetemi évfolyamtársamként és volt kollégámként ismertem meg, most egy újabb meglepetéssel szolgált mint író. A fordulatokban bővelkedő, remek kötetét falva azt gondoltam, hogy nem lehet újabb csavart beletenni a történetbe, amikor a 148. oldalon hirtelen szembesültem Vass felügyelővel... No, de nem is ez a lényeg, hanem az, hogy mindenkinek jó szívvel ajánlom a könyvet, aki egy olyan krimi szeretne olvasni, ami tudományos igényű, alapos kutatómunkával készült, és persze lehetetlen...

Dr. Vass Gábor
Budapest